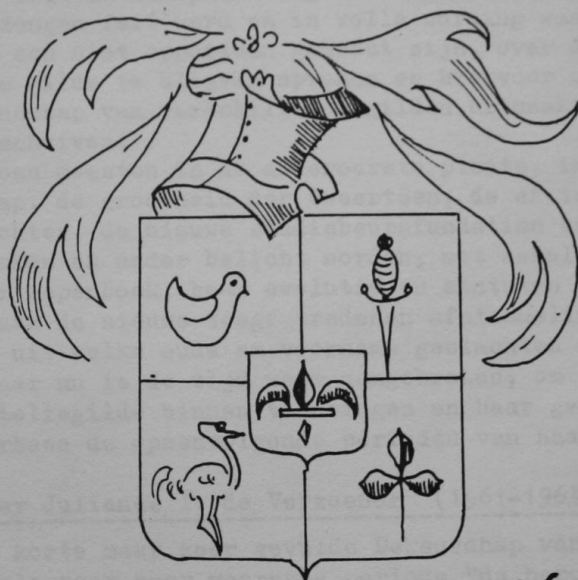

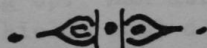
De V Geslachten van Hoegaarden

Trimestriële Uitgave

Bulletin Trimestriel

Les V Lignages de 'Hoegaerde

• 't Nieuwhuys •
Ernest Ourystraat 2.4
3320 Hoegaarden

Familie Schoon

Art. 453 : Het Witboek van de NERUM - dynastie in het kader der Gulden Lelie
(Vervolg van FS blz. 825)

(zie Familieschoon nrs. 103, 104 en 105)

- Ter voortzetting

. In de zomer van 1972 werd dit boeiend artikel onderbroken, omdat toen de heropstanding van de Confrerie der V Geslachten, een voldongen feit werd en in volle wording was getreden. Het zou niet opportuun geweest zijn, over de luister van één enkele gilde te blijven spreken en hiervoor de Confrerie, diene gemeenschap van verschillende gilden uitmaakte, op de tweede rang te schuiven.

. Toen moesten in de allereerste plaats, immers de oude Vroedschap, de grootheid der Sweertsen, de af tammingslijsten der Geslachten, de nieuwe studiebeursfondaties en de Confrerie zelf besproken en nader belicht worden, met enkele van haar hoofdfiguren, haar wapenboek, haar evolutie en statuten in het licht te stellen, om aan de nieuwe toege tredenen afstammelingen duidelijk te maken uit welke oude en voorname geslachten zij stamden.

. Maar nu is de tijd weer aangebroken, om terug in het leven van de Leliegilde binnen te dringen en haar geschiedenis te schrijven doorheen de opeenvolgende perioden van haar bestaan.

13. Onder Julianus I, de Verzoener (1961-1963)

Het korte maar zeer gevulde Dekenschap van Julianus I omvat één enkele maar zeer voorname periode "de heropstanding".

1. De heropstanding

- Nadat de nakomelingen uit de zilveren tak gedurende meer dan een halve eeuw, zorgvuldig het archief en de memoriegeschriften hadden bijgehouden, bewerkten zij in 1960 de verzoening onder de verschillende stamvertakkingen en richtten een jaar later de Gulden Lelie terug op. Aan deze tak die vanaf 1874 alle gildetugels in handen hield, komt de eer toe, de familiegilde uit de afgrond te hebben gehaald en haar heropstanding te hebben bewerkt.

Het was op 19 augustus 1961 dat deze grote gebeurtenis plaats greep. Ten getalle van 102 waren de afstammelingen van Carolus Van Nerum en Barbe Sweerts van uit alle hoeken van het land te Hoegaarden samen gestroomd, om ooggetuigen te zijn van dit heugelijk gebeuren.

Tijdens een Requiem mis ter nagedachtenis van de afgestorven stam- en bloedverwanten, werden de nieuwe braken gewijd en de familie- zegen uitgedeeld.

Daarop werd de voltallige gilde door Burgemeester Hettich ten gemeentehuize ontvangen, waar de Gulden Lelie terug officieel werd opgericht en onder de wettelijke bescherming gesteld van het College van Burgemeester en Schepenen.

Na de groepsfoto begaven de gildeleden zich langs de oude huizen der voorouders, naar hun lokaal "PaX" in de Tiense straat. Na meer dan een halve eeuw verval, ging daar het grote familiefeest door, waar volgens oude gewoonte, de nieuwe Gildedeken op plechtige wijze werd gekroond.

Deze eer viel te beurt aan de bijna tachtig jarige Julien Van Merum uit de zilveren tak, zoon van Hubert (12^e raadsheer) en kleinneef van Eduardus I. (6^e ouderdomsdeken).

Behorend tot de 5de generatie uit de Carolusstam en gesproken uit de tak van Jacobus, werd Julien met grootse luister en onder de naam van "Julianus I" tot 7de gildepatriarch gekroond. Hij weende uit louter geluk en vreugde toen hij zijn heilwens uitsprak :
"Ik zal de gilde trouw dienen en de geschiedenis van ons geslacht onsterfelijk maken".

Zijn kleinkozijns Arthur (zoon van François, insteller van de zwarte stamkleur) en Leon (zoon van Arthur, laatste griffier uit de gele tak) werden onderscheidelijk tot onderdeken en Raadsheer verheven. Deze drie vormden de Raad der ouderen.

Vervolgens moest naar oude traditie de raad der Hoofdgezworenen worden samengesteld :

Het griffierschap werd toevertrouwd aan Hubert (zoon van de Patriarch en promotor der heropstanding), die in kumul ook de funktie van memorieschrijver (Genealogus en Collateur) toegewezen kreeg. Tot comptoriste (boekhoudster) werd Monique Van Merum uit de gele tak (kleindochter van de Raadsheer) aangesteld, terwijl haar oom Emile (zoon van de Raadsheer) het Ceremoniemeesterschap zou waarnemen. En voor de eerste maal in de geschiedenis der gilde, kreeg elke hoofd-gezworene een hulpgezworene toegewezen.

- Arthur (zoon van Robert Van Merum uit de gele tak) werd griffier-assistent.
- August (zoon van Jules Van Merum uit de gele tak) boekhouder-assistent.
- Leon (broeder van vorige) Ceremoniemeester-assistent.

Allen legden in handen van de Patriarch de eed van trouw af, terwijl de broedersbelofte door de gezworenen uitgesproken werd.

Treffend was deze plechtigheid en wees op een verknochte en onderlinge saamenhorigheid.

Daarop werd de samenstelling van de Eererad afgekondigd :

- Hoofd-Eredeken : L. Borremans, Ambassadeur van Z.M. de Koning en nakomeling uit de oude Hoegaardse Vroedschap.
- Bijzittend-Eredeken : Dr. J. Verbesselt, Musea-Conservator en raadgever van de Gilde.
- Bombaarvaer : Pastoor J. Van der Velpen, vriend van de familie.

Julianus I regeerde slechts twee jaar over de Gulden Lelie, maar hij verrichtte reuzenwerk. Buiten de memorieschriften en enkele gilde-akten, bestond er immers niets meer over de oude familievereniging, zodat alles diende heropgebouwd te worden.

In een reeks punten legde de Gilderaad, aan de hand van een vergeeld reglement, de grondwet van het nieuwe gildeleven vast en stelde haar statuten op.

Kort nadien riep de Patriarch de "Unie der Familiegetrouwen" en de Jeugdkring terug in het leven en richtte bovendien een dienst in voor sociaal hulpbetoon.

Om de geschiedenis van het geslacht onsterfelijk te maken, liet Julianus I ter uitvoering van zijn heilwens, een familietijdschrift en publicaties uitgeven, dreef de genealogische navorsingen op, stelde de familieheraldiek terug in en opende een Guldenboek. In het kader van de Jeugdkring grepen St-Niklaasfeesten en prijskampen plaats, terwijl de Unie der familiegetrouwen uitgebreid werd tot andere leernemstammen. Ook werd de slapende studiebeursstichting van Landdeken H. Peeters, waarvan de Patriarch zelf genothebber was geweest, terug vlot gemaakt.

De Gildehoofdman bekam van Mgr SUEHENS een relik van St-Cornelius, schutsheilige van het geslacht. Hij liet ook blazoenen en familie-wimpels vervaardigen en schonk aan de gilde, nieuwe braken, gildebekers en oude panden.

Een gilde-archief werd aangelegd en een tentoonstelling over de oude geslachten ingericht, die de voorbode werd van het latere Nieuwhuys-museum, innige betrachtig en laatste wilsbeschikking van de Patriarch en waarvan de stichting zijn naam zou dragen.

En ten slotte, om de faam van zijn geslacht te verheerlijken, slaagde hij erin, de afstammelingen uit de Carolusstam bij de oude landsge-slachten te laten opnemen en hun wapenschild terug in te stellen. Hij richtte plechtigheden, sportmanifestaties en ontvangsten van officiële kringen in en schonk zich volledig aan de heropstanding van de Gulden Lelie.

Julianus I heeft het edel streven van zijn voorgangers opgevolgd en de vrede onder de stamvertakkingen bewerkt, waardoor de vroegere luister terug opleefde.

Na zijn dood in Nov. 1963, werd hem uit erkentelijkheid, ten postnumen titel, een wapenblazoen toegekend met als devies "Hou en trouw", terwijl hij de eerste was uit de Carolusstam, om tot Ridder in de Orde van de Gulden Lelie te worden verheven.

Ondanks de meerderheid van de gele tak in de Gilderaad (6 tegenover 2 **silver** en 1 zwart), bleef het zilver banier onder Julianus I de scepter zwaaien. De figuur van de Patriarch boezemde ontzag en eerbied in, terwijl de griffioen de ziel en de geest was van alle gildeleven.

14. Onder Arthur I, de Zwijgzame (1963-1966)

Het Dekenschap van Arthur I was volledig afgestempeld op de handhaving en uitbreiding der Gulden Lelie.

A. Uitbreiding

Julianus I was gestorven, zodat een nieuwe Ouderdomsdeken moest gekroond worden. Deze eer viel te beurt aan Arthur uit de zwarte tak, die in 1961 tot onderdeken was uitgeroepen en nu op 79 jarige leeftijd, onder de titel van "Arthur I" als 8ste Gildepatriarch de Braak over de schouders trok en 2de Ridder in de orde van de Gulden Lelie werd geslaan.

Hij voerde het wapendevies "der vaedren aert getrouwe" en zijn heilwens luidde : "de gilde naar het wijze voorbeeld mijner voorgangers handhaven en uitbreiden".

Léon uit de gele tak verwierf de titel van "Onderdeken", terwijl diens broeder Charles tot Raadsheer verkozen werd.

De bestaande Raad der Gezworenen bleef ongewijzigd, zodat buiten de Patriarch (zwarte tak) en de griffier (zilveren tak), alle andere Raadsleden de gele stammkleur voerden.

Nochtans bleef het roer in handen van de griffier, die trouw bijgestaan door de Gezworenen, bestendig aan de verdere bloei der gilde werkte.

In 1964 vormde de Gulden Lelie zich om tot VZW en verwierf rechtspersoonlijkheid, met in de Raad van Beheer de drie stamoudsten, de griffier en de Boekhoudster.

Gedurende drie jaren stond Arthur I aan het hoofd van de familie-gilde. Het sukses besloot hij het aangevangen werk van zijn voorganger, om door rechterlijke uitspraak, de rectificatie van de foutieve schrijfwijze van de geslachtsnaam te bekomen.

Onder hem werd ook bij Provinciale beslissing, het definitief herstel van de Studiebeursfondatie van Deken H. Peeters bekrachtigd.

Ter verhoging van het ledeneffectief werden in andere gewesten, kontakt- en informatievergaderingen belegd, leidend tot de aansluiting van meerdere Neerhemstammen.

Tijdens de gildedag van 1964, bijgewoond door 157 getrouwen, werd aan de Gulden Lelie een banier en een stempel geschonken en stelde de Patriarch de Orde van Verdiensten in.

Arthur I legde ook die dag de eerste steen, ter restauratie van 't Nieuwhuys en ter inrichting van het Gildemuseum dat in 1965 officieel zijn deuren opende, naar de laatste wilsbeschikking van Julianus I en werkend onder de rechtspersoonlijkheid der Gulden Lelie.

De griffier Hubert Van Nerum (zoon van Julianus I) werd tot voorzitter en Hoofdbeheerder van het museum verkozen, terwijl de Hulpgezworene Arthur Van Nerum tot de Museumraad toetrad.

De Gilde had enkele tijd voordien ook te Hoegaarden de aanstoot gegeven tot het ontstaan van een heemkundige kring, waaruit later de "Vrienden van 't Nieuwhuys-museum" groeiden.

Begin 1965 had Monique Van Nerum echter naar ontslag als Boekhoudster ingediend en werd opgevolgd door Josée Van Nerum, eveneens uit de gele tak (kleindochter van de Raadsheer), die in de Raad van Beheer opgenomen werd. Maar het jaar daarop gaf zij reeds haar ontslag, omdat zij zich hiervoor niet geschikt voelde. Zij werd tot de eerstvolgende statutaire vergadering, voorlopig door de griffier vervangen.

En bestendig breidde de Patriarch de familie-gilde uit en schonk haar grotere bloei. Ten voordele van de Jeugdkring werden diverse activiteiten op touw gezet, waaronder het jaarlijks traditioneel St.-Miklaasfeest en de instelling van Nobelprijzen voor de beste schooluitslagen. Deze Nobelprijzen werden genaamd naar de stichteres van het Rusthuis van Hoegaarden "Elisabeth Van Nerum", en de heroprichter van de Gulden Lelie "Julien Van Nerum".

Voor de familiegetrouwen werden stamliederen op muziek gesteld, een sporttornooi ingericht en een zeereis belegd.

De Patriarch huldigde ook een "Urneschrijn" in, waarin het stof-felijk overschot van de stamvader Carolus Van Nerum werd bijge-legd en liet tevens het praalgraf te Gottechain van Pastoor Char-les Van Nerum restaureren, die in 1870 na de Ontbinding van de Confrerie der V Geslachten, de Gulden Lelie van een gewisse onder-gang heeft gered (zie FS. nr. 71).

En ten slotte kondigde Arthur I in 1966 de morele beschermingsakte af over het Rusthuis van Hoegaarden (familiestichting Vandertaelen x Van Nerum).

Zwijgzaam en nederig, maar met volle overtuiging volhardde hij in het levenswerk van zijn voorgangers. Vijf jaar stond hij in het gildeleven, en gedurende drie jaar droeg hij de Dekenbraak, zijn heilwens gestand. Hij overleed in sept. 1966.

15. Onder Leon I, de Goede (1966-1970)

Het Dekenschap van Leon I werd gekenmerkt door een gildeconcilium, gevolgd van een vete in betrekking met het mussum, hetgeen een cri-sisperiode ten gevolge had.

A. Het gilde concilium

Leon Van Nerum uit de gele tak was 80 jaar oud, toen hij einde 1966 onder de titel van "Leon I" zijn kozijn als Gildehoo fdman opvolgde en tot 3de Ridder in de Orde van de Gulden Lelie werd geslaan. Hij voerde als wapenspreuk "Ik hou" en zette met een onbegrensd ver-trouwen de stichting der voorouders verder.

In 1961 bij de heroprichting was hij tot Raadsheer benoemd en in 1963 tot Onder-deken uitgeroepen, zodat hij de gildewerking in al haar bijzonderheden van nabij had gevolgd.

Toen hij tot Patriarch verheven werd, sprak hij volgende heilwens uit "Ik zal de gilde doen bloeien, haar naar mijn beste vermogen besturen, het werk mijner voorgangers verder zetten, de oude fami-lietradities in ere houden en de onderlinge samenhang bewaren."

Zijn broeders Charles en Jules klommen onderscheidenlijk op tot Onderdeken en Raadsheer, zodat de Raad der Ouderen volledig in han-den lag van de drie gebroeders uit de gele stam.

Dan werd de Raad der Gezworenen gevormd. Ingevolge het ontslag van de boekhoudster was deze sleutelpositie te begeben, maar er boden zich geen kandidaten aan.

Hubert Van Nerum, die de boekhouding voorlopig had bijgehouden, aan-vaarde deze bijkomende functie in kumul uit te voeren, waardoor zijn invloed in de Gilderaad aanzienlijk steeg.

Hij was nu reeds griffier, boekhouder, memorieschrijver, belast met de opstelling en uitgave van het tijdschrift, genealogicus en col-lateur en bovendien voorzitter van het Gildemuseum. Hij hield bijna alle teugels in handen, zodat zijn werking schier op een alleen-heerschappij begon te gelijken, waardoor hij de sterke man werd in de Gulden Lelie en in het spoor liep van zijn overgrootoom Eduardus I (zie FS. blz. 828), die in 1874 het 100 jarig bewind over de Lelie-gilde nad afgekondigd.

Naast hem bleef Emile Van Nerum (zoon van de Patriarch) als Hoofd-gezworene de funktie van Ceremoniemeester bekleden en trad in de plaats van Josee Van Nerum tot de Raad van Beheer toe. Ook de drie neven van de Patriarch, Arthur, August en Leon Van Nerum, bleven als hulpgezworene in de Raad zetelen, Ofschoon de volledige Gilderaad, met uitzondering van de griffier-boekhouder (zilveren tak), tot de gele stamkleur behoorde, waren het Hubert en Emile Van Nerum, die het ganse hildeleven met zijn wel en wee beïnvloedden.

Leon I schonk zijn volledig vertrouwen aan deze twee Hoofdgezworenen en belastte hen met de uitvoering van een gildeconcilium, dat van bij de aanvang van zijn **Dekenschap** ingezet werd. Dit moest leiden tot de versoepeling van de Gilderaad, de aanpassing der verouderde gildewetten, de financiële gezondmaking, de zuivering van het familiearchief, de verbetering van het tijdschrift, de uitwerking van een grotere zelfstandigheid der Neerhemstammen.

Bij dit Concilium werd ook een dekreet uitgevaardigd, dat aan het Gildemuseum de toelating gaf, om zich vanaf 1967 onder het voorzitterschap van Hubert Van Nerum, tot een gans onafhankelijke instelling, met eigen VZW statuut om te vormen, ten einde zich volledig neutraal te kunnen ontplooiën en zijn eigen beheer te regelen. De restructuratie van het Concilium zou pas veel later haar vruchten afwerpen.

Ondertussen werd voor de Unie der familiegetrouwen, een zeereis en een geleid bezoek aan het slagveld van Waterloo georganiseerd, terwijl de Jeugdkring zijn jaarlijks St-Niklaasfeest kreeg. Anderzijds trad de Gilderaad ook bemiddelend op bij de Commissie voor Monumenten en Landschappen, tot het klasseren en restaureren van de oude gebouwen der voorouders.

In 1967 ging de traditionele gildedag door, waaraan 90 getrouwen deelnamen. Bij deze gelegenheid werden lichtbeelden vertoond over de kroning van de Patriarch en een **Familieschrijn ingesteld**, waarin aardegrond uit de verschillende Neerhemgewesten werd bijgelegd. liet de Blijde Intrede van Leon I in het Rusthuis van Hoegaarden en een beled Broedersfeest ter ere van de drie stamoudsten (de drie gebroeders Van Nerum) beeindigde het jaar 1968.

B. De Museumvete

Datzelfde jaar was er echter, in betrekking met het museum, in de gilde een crisis uitgebroken (de eerste sedert de heropricting). Buiten de Gulden Lelie had zich een complot gevormd om het jong en onervaren museum schade te berokkenen. Meningsverschillen, waarin de politiek niet vreemd was, lagen aan de basis ervan en deden de hartstochten andermaal tot een nieuwe vete oplaaien.

En in deze strijd, waarin Hubert Van Nerum de strikte neutraliteit van het museum handhaafde, keerden leden uit de gele tak zich tegen de zilveren tak, met het droevig gevolg dat de museumbedrijvigheid

tijdelijk verlamd werd en een weerslag vond op het gildeleven, waar verdeeldheid ontstond en verschillende leden afvielen. De zaak werd voor de Gilderaad gebracht. De Patriarch liet dadelijk een motie van vertrouwen stemmen ten opzichte van het Museum en kondigde een voorlopige beschermingsakte af over het Nieuwhuys.

Om deze motie van vertrouwen in daden om te zetten, werd de 190ste verjaring van de Gulden Lelie (sept. 1968) in het Museum herdacht, waar lichtbeelden werden vertoond, een vaste Gildestand met oude panden en relieken ingehuldigd en waar de Gilderaad ook zijn medewerking verleende tot het inrichten van tentoonstellingen. En tot besluit werd het lokaal der Gulden Lelie vanaf 1969 definitief en officieel naar het Nieuwhuys overgebracht.

Arthur Van Nerum trok zich echter uit de Museumvereniging en het Gildeleven terug, terwijl August Van Nerum wegens veelvuldige beroepsbezigheden zijn ontslag indiende als Hulpgezworene en Leon Van Nerum, om buiten het conflict te blijven, zijn activiteit fel verminderde. Emile Van Nerum, de ceremoniemeester der gilde, nam in de Museumraad onmiddellijk de plaats in van Arthur, waardoor zijn alliantie met de griffier Hubert Van Nerum versterkte. Vanaf dat ogenblik werd Raymond Van Nerum (uit de stam van Erps-Kwerts), als afgevaardigde van het Verbond der Neerhemstammen, in de Raad der Gulden Lelie opgenomen.

Ingevolge het museumconflict en de afvalligheid van enkele gildeleden, schreef de Patriarch een referendum uit voor een algemeen opinieonderzoek, met het doel de crisis te overwinnen en een stevige gildestructuur op te bouwen, ingegeven door een krachtige gedragslijn. Het resultaat van het referendum werd onder vorm van Edict door de twee Hoofdgezworenen opgesteld en op de eerstvolgende gildedag bekrachtigd.

Deze gildedag ging door in het Museum in 1970, in tegenwoordigheid van 54 trouw gebleven gildeleden. Hij werd ingezet met een stammen-tentoonstelling en lichtbeelden.

Weerhouden door ziekte had de Patriarch aan de griffier opdracht gegeven, het Edict ter bekrachtiging voor te lezen : met vermelding van de volgende getroffen beslissingen :

- de afkondiging van de officiële beschermingswetten over het Nieuwhuys-Museum (als stamlokaal uitgeroepen) en over de studiebeursfondaties Peeters, met hernieuwing van de beschermingswet over het Rusthuis.
- de strenge veroordeling van allen die enige schade zouden berokkenen aan de familiestichtingen en -instellingen der voorouders, of door afvalligheid de gilde zouden verzwakken.
- de instelling van de nieuwe gildestructuur met de te volgen gedragslijn.
- de plannen tot de heroprichting van de Confrerie der V Geslachten.

Daarop volgden de Herdenking van het 10 jarig bestaan van het tijdschrift "Familiieschoon" en het 5 jarig bestaan van het museum. Ordetekens werden uitgereikt aan verdienstelijke leden en gedenkpenningen aan alle familiegetrouwen toegekend.

Een monstertombola en oude volksspelen beeloten het gildefeest, terwijl een afvaardiging zich naar het Rusthuis begaf, om haar trouw te hernieuwen aan de Patriarch en hem de bekrachtiging van het Edict te bevestigen.

Dat was de laatste weldaad van Leon I, want een paar maanden later in Dec. 1970 overleed hij.

Negen jaar lang heeft hij deel uitgemaakt van de Raad der Ouderen en vier jaar stond hij aan het hoofd van de Gulden Lelie, die hij wijselijk en goed bestuurd.

Door zijn krachtig optreden, heeft hij een nieuwe crisis verijdeld, die voor de Gilde zeer nadelig had kunnen uitvallen, ofschoon de verdeeldheid nog enkele jaren na zijn dood zou aanslepen.

16. Onder Carolus II, de Vlugge (1970)

Het Dekenschap van Carolus II begon met de gevolgen van de crisisperiode, die de heropstanding van de Confrerie der V Geslachten beïnvloedde en gekenmerkt werd door twee perioden, de wedergeboorte en de heropflakkering.

A. De Wedergeboorte

Charles Van Nerum uit de gele tak volgde zijn broeder als onderdomsdeken op. In 1963 was hij tot Raadsheer en in 1966 tot onderdeken uitgeroepen, om in febr. 1971 in 't Nieuwhuys-museum, onder de naam "Carolus II" plechtig tot 10de Gildehoofdman te worden gekroond. Zijn heilwens luidde :

"Ik zal het werk van mijn voorgangers verder zetten, de Gulden Lelie in top houden en haar bloei trachten te handhaven."

Hij werd tot 4de Ridder in de Orde der Gulden Lelie verheven en ontving zijn wapenschild met als kenspreuk "hou de Lelie in top."

Ter herinnering aan zijn kroning liet hij op de Dekenbraak, twee zilveren palmen aanbrengen, kenteken van de Confrerie der V Geslachten, waaruit in 1778 de Leliegilde was ontstaan.

Zijn broeder Jules werd tot Onderdeken benoemd, terwijl zijn kozijn Prosper Van Nerum uit de zwarte tak (broeder van Arthr I) de titel van Raadsheer droeg.

Dan stelde hij zijn gezworenen aan ; de twee Hoofdgezworenen Hubert en Emile Van Nerum bleven in hun vroegere functies bewaard, maar bij de Hulpgezworenen liep het sedert 1969 mank. Daar bleven nog alleen Leon Van Nerum over, die slechts sporadisch verscheen en Raymond Van Nerum, die als afgevaardigde van de Neerhemstammen trouw bleef fungeren.

De kring der Hulpgezworenen werd echter niet aangevuld, vermits op dat ogenblik de heropstanding van de Confrerie in volle wording was, en een gans nieuwe bestuursinrichting vergde.

Zodoende bleef de volledige gildewerking op de schouders van de twee Hoofdgezworenen berusten.

Maar ondertussen had zich te Hoegaarden een politieke omwenteling voorgedaan. De katholieken hadden de 74 jarige ononderbroken liberale macht gebroken en A. Hettich door R. Kerry als Burgemeester laten vervangen, die vanaf toen volgens de oude tradities het wettelijk **beschermingsrecht** over de Gulden Lelie opnam.

Deze wijzigingen, met de nog slepende gevolgen van het Museumconflict en het onzekere inzake welslagen, waren oorzaak van het lang en moeilijk kraambad der Confrerie.

In Nov 1971, dank zij de doordrijvingswil der Hoofdgezworenen, kwam eindelijk de ~~wet~~ diergeboorte en heropstanding der V Geslachten tot stand. Een nieuwe periode werd ingeluid, het Confrerie-tijdperk ving aan en grondige wijzigingen drongen zich op :

- De Gulden Lelie werd als VZW ontbonden, om samen met de ander geslachten en oude familie-gilden, op dezelfde voet, bij de confrerie die als "Vereniging ter Zake" optrad, te worden ingeschakeld.
- Tussen het Nieuwhuys, (uitgeroepen als stamlokaal der V Geslachten) en de Confrerie werd een onderlinge beschermingswet afgekondigd terwijl het Museum nu als VZW, zijn rechtspersoonlijkheid over de Confrerie toezegde.
- Het Verbond der Neerhemstammen bleef als onafhankelijke formatie bij de Gulden Lelie gehecht, ofschoon ook hier de "malaise" had geheerst.

Carolus II werd in kumul met zijn Dekenschap over de Gulden Lelie ook tot 9de Hoofddeken van de Confrerie uitgeroepen, terwijl de Hoofdgezworenen Hubert en Emile Van Nerum eveneens in de Confrerieraad zetelden, met dezelfde kumulerende functies als in de Gilderaad.

De taak van memorieschrijver (met inbegrip van genealogicus en Collateur) ging integraal over op de Confrerieraad, waar de griffier met deze functies werd belast. Doch dit alles veranderde weinig aan de zaak vermits de griffier uit de Confrerieraad en deze uit de Gulden Lelieraad één en dezelfde persoon was.

Familieschoon, (dat voortaan het tijdschrift der Confrerie werd) verkondigde de luister, de priviligiën, het verleden en het heden der V Geslachten en der oude schepenfamilies.

Maar ondertussen bleef Carolus II ook nog aan zijn eigen geslacht denken en kende Eretitels toe aan de opeenvolgende Patriarchen der gulden Lelie. Hij stelde opnieuw de kleuren en huismerken in bij de Carolus Van Nerumstam en liet het witboek van de Nerum-dynastie publiceren. De Neerhemstammen verrijkten het aarden-schrijn met grond uit Montpellier en de Nieuwe Hebrieden, terwijl Raymond Van Nerum ter herinnering aan de heroprichting der V Geslachten, een Ere-kader aan de Confrerie schonk, als blijk van sympathie vanwege de Neerhemstammen.

Het jaarlijks St. -Niklaasfeest werd tot de kinderen uit alle geslachten uitgebreid, terwijl de Confrerie ook de bescherming over de drie familiestichtingen (Rusthuis, studiebeursfondaties en Museum) overnam.

In 1973 scheen de crisis grotendeels overwonnen, dank zij het nieuw bloed uit de andere geslachten en voornamelijk uit de Groene Klaver, waardoor het ledeneffektief aanzienlijk steeg. Datzelfde jaar ging in het Klooster van Hoegaarden, het traditioneel Confreriefest door "Dag der V Geslachten" genaamd. De vertoning van lichtbeelden, een academische zitting, ^{de} titeltoekening van "Edelevrouwe in de Orde der V Geslachten" aan de Kloosteroverste en een toast met taart waren de hoofdpunten uit dit programma. Dit feest werd besloten in het museum, door een tentoonstelling over de Geslachten en een gezellig samenzijn.

In 1974 bracht een afvaardiging van de Gulden Lelie en uit de Meermstammen, een vroom bezoek aan het Praalgraf van Pastoor Ch. Van Nerum te Gottechain. In samenwerking met het museum werd een vormingskursus in stamboomkunde ingericht en zelfklevers der V Geslachten uitgegeven.

Maar een verzwakking in de algemene werking van het gildeleven viel waar te nemen, enerzijds veroorzaakt door de veelvuldige bezigheden van Emile Van Nerum, die te Hoegaarden de ziel was geworden van een nieuw majorettenkorps en anderzijds door Hubert Van Nerum, volledig door de groeiende museumbedrijvigheid in beslag genomen. Emile Van Nerum had zich, wegens tijdgebrek uit de museumraad teruggetrokken, waar hij vervangen werd door het echtpaar Alphonse Veroeveren en Romaine Lebegge, (stammend uit de blauwe tak der Gulden Lelie) en die eveneens als hulpgezworene tot de Gilderaad toetraden. En bovendien beschikte Carolus II, wegens ouderdom (86 j.), niet meer over dezelfde krachten van vroeger, om zich in alle overtuiging aan het Confrerie- en gildeleven te schenken, terwijl de sinds 1968 heersende crisis, de algemene belangstelling bij de Gulden Lelie fel had doen verzwakken. De symptomen van deze verzwakking, op een ogenblik dat de Confrerie der V Geslachten een volbrongen feit was geworden, dienden zo snel mogelijk overwonnen. Daarom richtte de griffier zich tot de Groene Klaver, die de redding bracht.

B. Heropflakking

In 1975 kwam er verandering in de toestand.

De V Geslachten begaven zich in sterke delegatie, waaronder verschillende leden uit de Groene Klaver, naar het Rusthuis (familiestichting Vandertaalen x Van Nerum), waar in samenwerking met het museum, lichtbeelden over Hoegaarden werden vertoond, terwijl in tegenwoordigheid van het gemeentebestuur, de wapenschilden van de stichters, naast hun Ereklader werden ingehuldigd. Die dag hernieuwden de twee zo innig verbonden verenigingen, de Confrerie enerzijds en het museum anderzijds, hun officiële bescherming over het Rusthuis.

In nov. van dat jaar stierf ook Prosper Van Nerum, Raadsheer der Gulden Lelie, die opgevolgd werd door Robert Van Nerum uit de gele tak (broeder van de Gildedeken), zodat de Raad der Ouderen opnieuw uit drie gebroeders bestond, zoals ten tijde van Leon I. Ook kwam een verzoening tot stand, tussen de zilveren en de gele takken, zodat het opgerezen geschil stilaan uitstierf;

Vanaf 1976 was de heropflakking goed voelbaar. De Confrerie en de gilden breidden hun activiteiten uit en verschillende afvallige leden vervoegden opnieuw de rangen der Geslachten. Als dan werd het Armoriaalboek der V Geslachten van Hoegaarden gepubliceerd.

In oktober van datzelfde jaar ging in 't museum de driejaarlijkse Confreriedag door, bijgewoond door een dertigtal trouw geblevenen. De traditionele lichtbeelden over de Dekenkroningen werden vertoond, een tentoonstelling over de Geslachten ingehuldigd en aardegrond bijgelegd in het Familieschrijn. Die dag werd ook de 200ste verjaaring herdacht van de oprichting der Groene Klavergilde.

En in samenwerking met het museum, bleef de confrerie het verenigingsleven te Hoegaarden beheersen. Bij de oprichting in 1976 van een Vriendenkring voor de Oudgedienden uit de W.O. I & II werd Georges Sweerts (uit de Groene Klaver) tot voorzitter gekozen, terwijl in de in 1977 opgerichte Kultuurkring van 't Mieuwhuys, Alph. Veroeveren (uit de Gulden Lelie) als griffier werd aangesteld.

En ten slotte waren verschillende afstammelingen uit de Geslachten tegenwoordig in het museum, waar in juli 1977 een posthume hulde werd gebracht aan Julien Van Nerum, zodat het 200 jarig bestaan van de Gulden Lelie, dat in 1978 zal plaats grijpen, zich goed aankondigt.

Art 454 : " HOUGAERDE 1000"

I Introduction

Vers l'an 980 la Comtesse Alpaïdis fonda le riche chapitre de Hougærde, qui devint plus tard le berceau des V Lignages notables du Bourg.

Cette fondation et ce millénaire seront célébrés solennellement en 1980. Le musée local avec son cercle culturel et sa commission d'études et de recherches généalogiques, héraldiques, historiques et folkloriques, en collaboration étroite avec la Noble Confrérie des V Lignages, ont pris l'initiative et se sont mis d'accord pour prendre les rennes en mains et diriger les festivités.

Dès maintenant nous voulons, en hommage à la Noble Dame Alpaïdis, consacrer à ce grand événement une série d'articles, pour mieux faire connaître cette Comtesse à nos membres, descendants des familles notables de Hougærde, d'où Alpaïdis régnait sur son Comté dit "Brugeron".

Nous voulons démontrer son ascendance et sa descendance, sa vie, ses donations et fondations.

Cette illustre et très noble Dame est restée presque inconnue de nos historiens, quoique parmi sa descendance figurent maintes familles royales et princières d'Europe.

Elle est l'aïeule des Ducs de Brabant, des Comtes de Flandres, des Ducs de Bourgogne, de la maison des Habsbourgs, des Ducs de Parme, des Rois de France et de Navarre, d'une branche royale du Danemark, de la maison des Stuarts, d'un rameau princier de Napoléon Buonaparte des Souverains régnants : le Roi des Belges, le Roi d'Espagne, le Grand Duc de Luxembourg, des prétendants au trône du Portugal, de l'Italie, de la Bulgarie, d'Autriche, de la Yougoslavie, de la Bavière, de la France, etc...

Et enfin la Comtesse Alpaïdis est l'ancêtre de plusieurs branches bâtarde, dont les Dongelberghe, les Argenteau, les Utenliminghe et tout autres mais également de différentes familles roturières, notamment les Dewaelheyns, et Hubens de Hougærde, d'un rameau des Nys d'Overlaer, d'une branche Mareels de Meldert, des van Goitsenhoven de Wahanges sous Ecluse, des Vlemincx de Vertryk, des Molemans de Kiezegem, des Henry de Tirlemont et de tous leurs descendants, dont plusieurs appartenaient aux V Lignages. Dans nos articles sur la Comtesse Alpaïdis de Hougærde, nous donnerons les filiations les plus marquantes.

II Qui était Alpaïdis de Hougaerde

L'historien De Dynter (debut XVe) et après lui Divaeus, Molanus, Grammaye, etc... l'ont identifiée avec une Alpeyde de Orp, concubine de Pepin de Herstal et mère de Charles Martel. Mais cette Alpeyde vécut au VIIe S. alors que la Comtesse de Hougaerde est citée au Xe siècle.

Les historiens Liégeois Fisen, Lymborch; Bouille, parlaient d'une autre Alpeyde, qui au Xe siècle portait le titre de Comtesse de Hougaerde, sans autre indication sur son ascendance.

Plus tard encore elle fut citée en tant que fille naturelle de Charles le Simple, mais c'était faux car on le confondait avec sa mère Alpeide de France, qui elle était bien une fille naturelle de Charles le Simple et d'une certaine Rothilde.

La dame Alpaïdis qui nous préoccupe descendait de la plus haute noblesse et appartenait à la race de Charlemagne, comme démontré par le fragment généalogique ci-dessous.

ARNULF

° ca 582 + 641
Evêque de Metz
Courtisan sous
le Roi Theode-
bert II d'Aus-
trasie x avec
Ode

PEPIN I de Landen "le Vieux"
Maire du Palais d'Austrasie
sous Clotaire II, Dagobert I
et Sigebert II.
Il + en 639

ANSEGISE

Courtisan + 692

BEGGA

"Sainte"

x

PEPIN II d'Herstal

Duc et Maire du Palais d'Aus-
trasie. Il + en 714

Charles MARTEL

Batard de Alpeyde d'Orp

° ca 688 + 741

x avec Chrotrud.

Maire de Palais et Vice-Roi
des Francs. Il écrassa en
732 les Sarasins à Poitiers.

PEPIN III le Bref

° ca 715 + 768

Duc de Neustrie, de Bourgogne et de
Provence en 741. Roi des Francs en
751. Premier Roi de la Dynastie Caro-
lingienne x Berthe "au grand pied" + 783
(fille de Héribert, Comte de Laon et de
Bertrande)

CHARLEMAGNE

° 742 + Aix la Chapelle 814

Roi en 754 et Empereur en 800

x 771 avec Hildegarde ° 758

+ 783 (fille de Gérold, Comte

en Vinzgau et de Imma d'Allemagne)

Il soumit les Aquitains, les Lombards,
les Bavares, les Saxons, les Avars.

(voir page suivante)

! :
Louis I le Débonnaire

° Chassenseuil 778 + Ingelheim 840
Roi de France et d'Aquitaine 814
Empereur d'occident en 816
x Alix la Chapele avec Judith Welf de
Bavière °ca 805 + Tours 843 (fille
de Welf, Comte en Bavière + ca 825
et de Eigilwi de Saxe)

! :
Charles II le Chauve

° Frankfurt a/Main 823 + Avrieux 877
Roi de France 843. Empereur de Rome
875 Signa le traité de Verdun 843.
Ne put pas se défendre contre les
Normands.
x Querry s/Oise 842 avec Ermentrud
(fille de Eudes, Comte d'Orléans)

! :
Louis II le Bègue

° Compiègne 846 et y + 879
Roi de France 877
x Alix de Paris + ca 902
(fille de Bego II, Comte de Paris
+ 861 petite-fille d'Evrard, Comte
de Paris.
arr. pet. fille de Bego I, Comte de
Paris + 816 et d'Alpeide de France
(bâtarde de Louis I le Débonnaire)

! :
Charles III le Simple

° 879 + 929 comme prisonnier à la
Tour de Peronne. Roi de France.
Céda la Normandie à Rollon.
Vaincu à Soissons et détroné en 923.

! :
Alpeide de France

Bâtarde de Rothilde
x avec Erleboud, Comte de Hougærde et
Seigneur de Chimay + 921 (fils de Wer-
noud, Comte de Hougærde)
Ils étaient les parents de la Comtesse
ALPAIDIS de Hougærde.

III Sa vie, ses donations et fondations

Alpaïdis de Hougaerde naquit vers 921 ; elle était la fille du Comte Erleboud et d'Alpeide de France (bâtarde du Roi Charles III le Simple et d'une certaine Rothilde).

Elle fut Comtesse de Hougaerde et du Comté de Brugeron (bien patrimonial compris entre Neillissem, Zetrud-Lumay, Melin, Roux-Miroir, Chaumont-Gistoux, la Dyle, Korbeek, Lovenjoul, la Velpe, Glabbeek, Hakendover et la Petite Ghète). Elle était également Dame de Chimay et après son second mariage également Dame de Florennes.

Alpaïdis de Hougaerde se maria en premières noces avec Godefroid I, Seigneur de Rumigny, fils du Comte de Juliers. C'était un des hommes fidèles à qui l'empereur Othon I confia en 958 la Comté du Hainaut, après en avoir chassé le Comte Reinier "Long coup". L'année suivante Godefroid fut nommé Vice-Duc de Basse-Lotharingie, par Bruno (frère de Othon I) Duc de Lotharingie et Archevêque de Cologne.

En 964 pendant une campagne en Italie, Godefroid I mourut de la peste. C'est alors que la Comtesse Alpaïdis contracta un second mariage avec Eilbert, Seigneur de Florennes, fondateur de l'Abbaye de Waulsort. Il était le petit-fils de Wigeric, ancêtre de la maison d'Ardenne et comte-palatin de Metz, comte de Bidgau et de Triergau. De son premier mariage elle eut trois fils Arnoul, Godefroid et Wideric et probablement aussi une fille nommée Erlinde. Il n'y eut pas d'enfant issu du second mariage.

Vers 980 (elle était veuve depuis 977) la Comtesse, convertit son propre château d'Hougaerde en une église collégiale, où elle plaça des chanoines honorablement dotés. A ce chapitre, qu'elle offrait au chapitre de Cologne en remerciement des faveurs données par Othon I et Bruno à son premier époux, furent confiées les reliques de Saint-Gorgon.

L'Avocation du chapitre d'Hougaerde fut donnée au Comté Lambert de Louvain.

Ensuite elle légua le Comté de Brugeron proprement dit au Prince-Evêque Notger de Liège, tandis qu'Overlaer fut donné à Saint-Martin et Tourinnes-la-Grosse partiellement au chapitre de Saint-Paul à Liège et à l'abbaye de Hastières.

Son fils Arnoud, qui avait hérité Rumigny de son père Godefroid I, entra aussi après la mort de son frère Godefroid II en 981 en possession de Florennes (bien patrimonial de son beau-père Eilbert). En outre, Arnoud reçut de sa mère les biens d'Orp, le pays de Hamill avec Enines, Herbais et Hottomont (qu'il donna tous à l'abbaye de Florennes, dont il était le fondateur) les terres de Hannut, Avernas, Bertrée, Trognée et Poucet (qui passèrent plus tard à la branche Morialmé) et enfin Rosières et Hastières (qu'il légua à l'abbaye de Waulsort).

Bomal allait au chapitre de Saint-Lambert, tandis que sa fille probable Erlinde recevait Jodoigne (plus tard passé à Saint-Paul) et Villers (en 1021 donné à l'abbaye de Saint-Trudo). D'autres biens patrimoniaux provenant de la maison carolingienne et appartenant à la Comtesse Alpaïdis, se trouvaient à Overhespen, Laer et Neerwinden.

Elle donna à chacun sa part mais privilégiait le chapitre d'Hougaerde. Alors, comme dernière Comtesse de Brugeron, elle ceda tous ses pouvoirs et toute son autorité aux Princes-Evêques de Liège qui, étant les vassaux de l'Empereur, devinrent les Seigneurs et maîtres territoriaux de Brugeron.

La Comtesse se retira ensuite à l'abbaye de Waulsort, mais peu de temps après elle partit pour Liège où elle mourut vers 982. Elle fut enterrée en l'église de Saint-Paul où une inscription mortuaire en latin est conservée. L'épithaphe est ainsi rédigée : "Ici repose Alpayde, Comtesse de Hougaerde, qui nous légua Jodoigne et Tourinnes et qui convertit son propre château d'Hougaerde en une église où elle plaça des chanoines honorablement dotés."

Et c'est précisément cette noble Dame, ses bienfaits et surtout sa fondation du chapitre et du Bourg d'Hougaerde, que le musée et les V Lignages désirent commémorer en 1980.

IV Sa descendance

A. Jusque Jean I, Duc de Brabant et Robert III, de Bethune,
Comte de Flandre.

MAISON de RUMIGNY-HOUGAERDE

1. Godefroid I

Seigneur de Rumigny, Comte de Hainaut 958
Vice-Duc de Basse Lotharingie 959
+ 964 pendant campagne en Italie
x Alpaïdis, de Hougaerde, Comtesse de Brugeron

2. Arnoul (1)

Seigneur de Rumigny 964 et de Florennes 981
+ ca 1010 x Ermentrude d'Ardenne (fille de
Godefroid II, Comte de Bidgau, Mettingau et
Verdun et de Mathilde de Saxe)

3. Godefroid III (2)

Seigneur de Rumigny et de Florennes
+ ca 1050 x Gisele

4. Godefroid IV

Seigneur de Rumigny et de Florennes + 1079
x Hedwige de Roucy (fille de Ebald I, Comte
de Roucy et de Beatrice de Hainaut)

MAISON de MORIALME

5a Nicolas I
Seign. de Rumigny
+ ca 1100

5b Arnoul III
Seign. Florennes et
Morialmé

MAISON de MONTAIGU

5c Ermengarde
+ ca 1080 x Gothelo,
Sire de Montaigu
+ 1064

(voir page suivante)

6a Nicolas II

Seign. Rumigny + ca
1153 x Alice de Hainaut + ca 1150 (fille de Baudouin II, Comte de Hainaut et d'Ida de Louvain)

6b Alpeyde de Florennes

Dame de Morialmé X 1124
Godescalc I, Seign. de Trognée et Prévot de la Cathédrale de Liège.

6c MAISON de COUCY
une fille

x Thomas I, Seign. de Coucy, Marle, La Fère et Vervins, Comte d'Amiens Baron de Boves 1096

7a Nicolas III

Seign. Rumigny & Florennes ca 1115 + 1175ème
Participa à la 2ème Croisade comme pair de Hainaut x Eve, Dame de Chièvres (fille de Guy, Seign. de Chièvres et d'Ida d'Ath.)

7b Godescalc II

Seign. de Morialmé

7c Enguerrand II

Seign. de Coucy, La Fère, Marle et Vervins.
x Agnes de Beaugency (fille de Raoul, Sire de Beaugency et de Mathilde de Vermandois)

8a MAISON de ROSOY
Julienne

Dame de Rumigny
° 1171 + 1211
x Renaud, Seign. de Rosoy, Baucoignies et Chaumont. (fils de Clerembaut, Seign. de Rosoy et d'Isabelle de Namur)

8b Godescalc III

Seign. de Morialmé et de Sautour
Tuteur de Fosse
x Hedwige, Dame de Ham s/ Heure

8c Raoul I

Seign. de Coucy, La Fère, Marle et Vervins
+ 1191 x Agnes de Hainaut. (fille du Comte Baudouin IV de Hainaut et d'Ermengarde de Namur)

9a MAISON DE TERMONDE
Alice de Rosoy

+ ca 1197 X Wauthier II
Seign. de Termonde
Tuteur de Saint-Bavon.
(Fils de Daniel, Seign. de Termonde et Tuteur de St. Bavon)

9b Arnoul IV(3)

Seign. de Morialmé et de Ham s/Heure X
Jeanne, Dame de Belle et de Beloeuil.

9c MAISON DE DREUX
Yolande de Coucy

+ 1222 X 1184 Robert II, Comte de Dreux et de Le Perche, Seign. de Braine + 1218
(fils du Comte Robert I de Dreux et d'Agnes de Baudement)

(voir page suivante)

10 a MAISON DE BETHUNE

Mathilde de Termonde

X 1203 Guy, Seign. de Bethune,
Richebourg & Maesten, Tuteur
d'Atrecht + 1214 (fils de Ro-
bert V de Bethune et d'Alice
de Saint-Pol)

10 c Robert III

Comte de Dreux et de "Le
Perche" Seign. de Braine
+ 1233 X Eléonore.
Dame de Valery (fille de
Thomas, Sire de Valery &
Dommart et d'Alice de Ponthieu)

11 a Robert VII (4)

Seign. de Bethune
et de Termonde
Tuteur d'Atrecht
et de St. Bavon
+ 1248

X

10 b Isabelle

& 11 b Dame de
de Belle et Beloeit

11c MAISON DE BOURGOGNE

Yolande de Dreux

+ 1255 X Hugues IV
Duc de Bourgogne + 1272

12 a MAISON DAMPIERRE - FLANDRE

Mathilde (5)

Dame de Bethune et Termonde + 1263
X 1246 Guy de Dampierre ca 1226
Comte de Flandre + 1305
(fils de Guillaume II de Dampierre
et de Marguerite de Constantinople)

12b MAISON DE BRABANT

Alice de Bourgogne

+ 1273 X 1253 Henri III
Duc de Brabant et de
Lotharingie ca 1231
+ 1261
(Fils du Duc Henri II de
Brabant et de Marie de
Souabe)

13a Robert III (6)

de Bethune + 1322
Comte de Flandre
de 1305 à 1322

13b Marguerite

de Flandre
°1251 +1285

13c Jan I

+ 1294
Duc de
Brabant,
Lotharingie
et Limbourg

X 1273

13d Marie

de Brabant
+ 1321 X 1274
Philippe III
Le Hardi
°1245 +1285
Roi de France
en 1270
(fils de St.
Louis et de
Marg.de
Provence.

13e MAISON

D'AERSCHOT

Godefroid
Seign. d'Aer-
schot 1284
+ Groeninghe
1302 dans
Armée de
France
X Jeanne
Dame de Vior-
zon et Mézier-
es + av. 1303

- (1) Frère de Godefroid II, Seigneur de Florennes 977 + 981, de Wigeric le religieux et d'Erlinde, Dame de Jodoigne.
- (2) Frère de Gérard, Evêque de Cambrai 1012 à 1048, d'Arnoul II, Seigneur d'orp et d'Eilbert, moine à l'abbaye de St.Thierry à Reims.
- (3) Frère de Wauthier, Seign. de Loverval et juré de Marcinelle et de Othon, Seign. de Montigniès et de Loverval + 1245 sont Godeschalch IV
- (4) Frère de Mathilde de Bethune X 1228 Gisbert de Sottegem, dont Gisbert X Marq. de Dinmude, dont Gerard "de Massemen" X Elisabeth de Maldegem, dont Jean X Marq. d'Audenhoven, dont Daniël X Marq. de Ghistelle, dont Jean X Adrienne de Cabillau, dont Antonia X 1440 Martin Vilain de Gent.
- (5) Soeur d'Isabelle De Bethune X Jean, Sire de Steenlant, dont Jean, seigneur de Huize, Letterhoutem, Peerboom et Windvelde X Gérardine & Ghistelles, dame de **Hanebeke**, dont Hellin, Seigneur d'Assenede X Marie d'Ostende, dont Robert de Steenlant.
- (6) Aussi frère de Guillaume de Grevecoeur dit de Termonde X Adèle de Nesle, de Guy de Flandre, de Jean IV Evêque, de Baudouin, de Philippe, comte de Tyette, de Beatrice et de Marie X Guillaume de Juliers.
- (7) Aussi frère de Jean V d'Enghien, Prince-Evêque de Liège, et du moine Henri

... (à suivre)

~~Apt.~~ : 200 jaar Gulden Lelie.

Op 16 sept. 1978 bestaat de Gulden Lelie (gilde an Nerum) 200 jaar. Het is een gelegenheid om de Dag der V Geslachten op speciale wijze te vieren. De herdenking zal gekoppeld worden aan het cultureel jaar onder het thema "Ons Dorp". Op die dag zullen aan de verschillende stamvertakkingen der V Geslachten wapenschilden worden toegekend ingevolge de aankondiging verschenen in vorig tijdschrift (zie FS blz. 1243).

Het Museum, stamhuis der Geslachten, dat onlangs in zijn oorspronkelijke vormen werd gerestaureerd, heeft zijn volledige medewerking beloofd om het jaar 1978 tot een jubeljaar te doen uitgroeien.

~~Apt.~~ : Lidmaatschap 1977

Het lidmaatschap bij de Confrerie der V Geslachten ziet er voor 1977 uit als volgt :

- Gulden Lelie (Van Nerum)	31 gezinnen	hetzij 79 personen
- Groene Klaver(H. Sweerts)	17 gezinnen	hetzij 37 personen
- Zwarte Merel (S. Sweerts)	2 gezinnen	hetzij 9 personen
- Zilver Zwaard(Hoeboncx)	1 gezin	hetzij 1 persoon
- Struisvogel (Struis)	nihil	
- Neerhems	7 gezinnen	hetzij 16 personen
- Sympathisanten	3 gezinnen	hetzij 7 personen

TOTAAL 61 gezinnen hetzij 149 personen